

Peters Julekalender

Hennings fødselsdag

Det er helt underligt at være her i lejligheden, hvor jeg er født. Den er ikke ret stor og Hennings mor står i det lille køkken og er ved at lave boller og kakao til os. Næsten alle drengene fra klassen er her, osse dem fra Højrup. Vi sidder inde i stuen og jeg kan kigge over til Mekanikeren. Vi har alle afleveret vores gaver til Henning. Han får to kroner fra hver os. Min er pakket ind i sølvpapir, som jeg har taget oppe på lageret, hvor der ligger en masse af stanniol, som de bruger til at pakke ost ind i. Da Poul havde fødselsdag, glemte jeg helt at gi' ham tokronen. Det var lidt flovt, men han fik den selvfølgelig dagen efter.

Jeg har været i lejligheden før, da Gudrun boede her sammen med Leif, men det er alligevel underligt at tænke på, at her har jeg boet sammen med mor og far, et år før de flyttede ind i bestyrerboligen. Henning har ikke boet her så længe og de skal osse snart flytte igen. Hennings far er ikke hjemme, for han har jo fået arbejde på Danfoss, så han kommer kun hjem en gang om ugen. Henning har fortalt, at han bor i et lille værelse derovre på Als og er ved at kigge efter en lejlighed til dem. Når han har fundet lejligheden, skal de flytte. Henning er ikke glad for, at de skal flytte, men i dag er han i godt humør, men det er jo osse hans fødselsdag.

Nu kommer Hennings mor med kakaoen og så skal vi ha' boller og lagkage. Det får vi til alle fødselsdage, det er altid det samme. Vi sidder alle og spiser pænt ved bordet, også Anders. Han ved ikke altid, hvordan man opfører sig pænt. I dag har han osse fået det pæne tøj på, kan jeg se. Nogen gange lugter han, og Poul siger, at han lugter af lort. Der er ingen, der vil sidde sammen med ham, så han sidder alene ved et bord i klassen. Fru Andersen siger, at det er godt nok, for så kan han bedre lære noget og ikke drille vi andre i klassen. Hun sir' osse, at han har ild i rumpen og har besvær med at sidde stille. Nogen gange synes jeg, at det er lidt synd for Anders, at han skal sidde alene, men han er ikke ligesom vi andre. Mor siger, at det måske er fordi, at han har flyttet så mange gange, og at han måske ikke altid har det så godt derhjemme. Hans far og mor arbejder nede på Gelskov og det er et hårdt arbejde.

Hennings mor er rigtig sød og hun sidder og snakker med os.

- Det er godt, at I kan sidde pænt og spise, sir' hun og smiler.
- Har I hørt den grammofonplade, hvor en dreng fortæller om en fødselsdag, hvor alle drengene griser og er frække?

Den kender jeg godt, for den bliver nogle gange spillet i Ønskekoncerten om søndagen. Det er en dame, der rigtigt fortæller historien og den er rigtig sjov.

Vi er færdige med at spise og står nu ude i haven bag mejeriet. Det er altid ham, der har fødselsdag, der må bestemme, hvad vi skal lege.

. Vi skal lege vikinger, sir' Henning. Og så viser han os, hvad hans far har lavet til ham. Et flot sværd og skjold. Hold op hvor de flotte. Skjoldet ser fuldstændig ud, som dem jeg har set vikingerne bruger i min historiebog. Der er små metaldupper hele vejen rundt i kanten og så har hans far lavet et metalhåndtag til at holde skjoldet med. Det er meget bedre end mit skjold, som jeg lavede af låget fra en smørdrittet og med elastikker til at bære det på armen med. Jeg er meget misundelig. Jeg ved godt, at det må jeg ikke være, men det er jeg. Vi skal lege vikinger her på mejeriet, og det er ikke mig, der skal bestemme. Det skal Henning, som jeg ikke leger så meget med. Det her er jo mit område, vi skal lege på.

Henning vælger Poul og Børge til at være hans mænd og så er der mig, Anders og Søren, som skal være angriberne og som sikkert hurtigt bliver overmandet og bliver trælle. Øv! Men de skal ikke få os uden kamp. Først skal de andre ha' lavet sværd af nogle grene, som Henning har samlet, men jeg ved lige, hvor vi skal få

vores. For Ulrik og mig lavede et helt lager af sværd den anden dag, som vi gemte i det gamle lokum i baghuset. Så mit hold forsvinder hurtigt om bag mejeriet og finder hurtigt sværdene frem. Så er vi klar til kamp. Jeg kender jo hver en krog på mejeriet, så mig og mine mænd lister os langsomt frem til et sted, hvor vi sikkert kan se, hvad de andre laver. Vi kan se, at de andre ikke har fået deres sværd færdige endnu. Så vi skulle måske angribe nu? Men det er nok lidt uretfærdigt. Så er de andre klar, og vi kan se, at de ikke rigtigt ved, hvor de skal gå hen. Henning kigger sig omkring og de andre kigger på ham. Han har jo ikke boet på mejeriet så længe og kender ikke de forskellige gemmesteder. Men det gør jeg og jeg begynder at tro, at vi måske kan slå Henning og hans mænd. Henning fører nu sine mænd frem i passagen mellem baghuset og mejeriet, hvor mælkekuskene kommer med mælken og får valle med tilbage. Vi står oppe ved indvejningsvægten og kan se, at Henning ikke rigtig ved, hvor de skal gå hen. Jeg får nu en ide'. Hvis vi lister os gennem fyrrummet, kan vi måske overraske dem og angribe dem bagfra. Vi lister os gennem fyrrummet, som lugter af olie. Døren står på klem og vi kan se, at Henning og de andre allerede er gået forbi fyrrummet. Så er det nu! Skrigende løber vi frem og angriber dem bagfra. Vi er over dem, inden de får vendt sig om.

- I skal dø, svæklinge!

Det har jeg set, at Erik Vidfare råber, når vikingerne angriber.

Så begynder kampen, og vi fægter vildt mod hinanden. Selv om vi har angrebet dem bagfra, viser det sig hurtigt, at Børge og Poul virkelig slår hårdt og vi begynder at trække os tilbage. Pludselig rammer Børge ved en fejl Søren hårdt på armen, så han begynder at græde. Kampen slutter med det samme. Vi prøver at trøste Søren, men han gider ikke mere og vil hjem.

- Bliv nu lidt længere. Det er Hennings fødselsdag.

Men Søren tar' sin cykel og kører hjem.

Der bliver en underlig stemning efter at Søren er cyklet hjem. Vi ved ikke rigtigt, hvad vi skal lege og så sir' dem fra Højrup, at de osse hellere må se at komme hjemad og Anders tar' osse hjem.

Jeg synes, at det er synd for Henning, at alle nu er taget hjem, men sådan går det næsten hver gang nogen holder fødselsdag. Der er altid én, der bliver sur eller ked af det og kører hjem. Det er altid det sammen.

Nu sider mig og Henning ved indgangen til hulrummet, hvor jeg engang gemte mig for mor, da jeg var kommet til at vælte en bøtte maling.

- Det er et flot skjold, din far har lavet.

Henning nikker bare.

- Ja, osse sværdet.

Henning sir' ingenting. Jeg kan mærke, at han er ked af det.

- Det er osse ærgerligt, at de andre er taget hjem, men det sker jo så tit, når vi er til fødselsdag.

- Det er slet ikke det.

Henning begynder at græde.

- Vi skal flytte på onsdag, hulker han. - Far har fundet en lejlighed til os, jeg skal til at gå i skole i Nordborg.

Jeg ved ikke rigtigt, hvad jeg skal sige. Jeg kan jo ikke sige noget, der kan trøste ham.

- Sidder I to her?

Det er Hennings mor, der pludselig er kommet ned ad trappen.

- Jeg kan se, at Henning har fortalt det.

Jeg nikker.

- Kom nu med op, der er mere kakao og boller tilbage.

Mig og Henning går med hans mor op i lejligheden, og da vi igen sidder og drikker kakao, kan jeg se, at Henning får det lidt bedre.

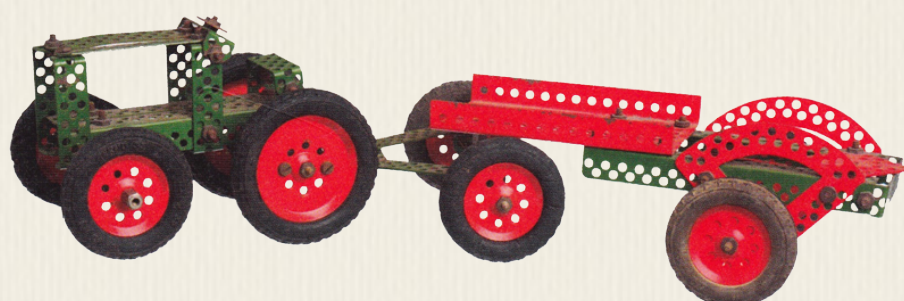
- Skal vi lege heroppe? Spør' han.

- Det kan vi godt.

Lidt efter ligger vi på gulvet og leger med Hennings Mecano. Han har meget mere end jeg har, men det er nok fordi hans far er smed.

- -

FAKTA

Den gamle smedje i Sallinge.

Lejligheden oven over ostelageret

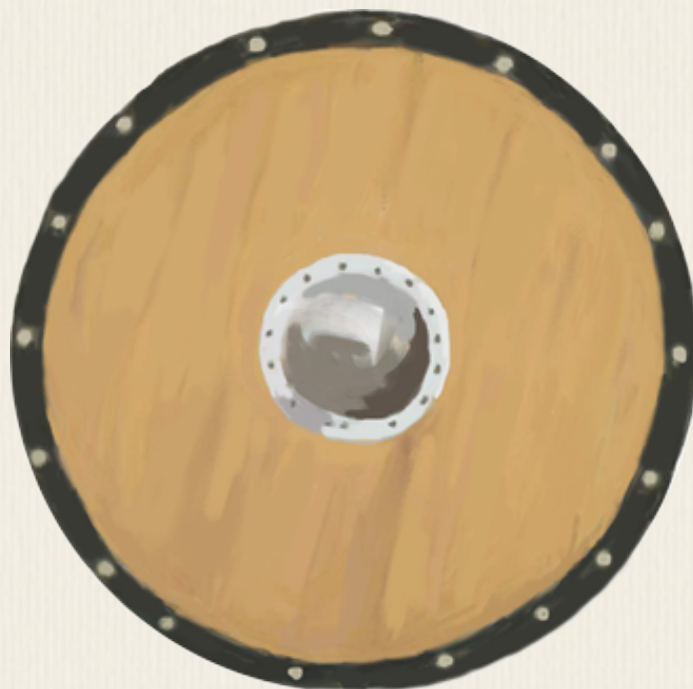

Her boede jeg det første år af mit liv og lejligheden fremstår i dag som en rigtig lækker bolig..

Indvejningsvægt

Her blev mælken hældt op, når den kom med mælkekusken. På den måde vidste man helt nøjagtigt, hvor meget mælk, der kom fra den enkelte landmand.

Her har jeg lavet en illustration af det skjold, som Henning fik af sin far. Det var utrolig flot, så der var vel ikke uden grund, jeg blev misundelig. Det var også ved den lejlighed, jeg fandt ud af, hvad bulen i midten var godt for. Bag ved den sad et håndtag, som gjorde det meget lettere at bruge.

Pengesedler og mønter fra 1958

[Hør Hannah Bjarnhof læse Føsseda'](#)

[Læs en artikel om Mads Clausen og Danfoss](#)